

интоационни причини са предизвикали промяна в заглавието дори на такова популярно стихотворение като *Две хубави очи*, при което вместо номинативна е използвана локативна синтактична конструкция - *V tvých krásných očích dvou* (букв. *В твоите две хубави очи*). Действително, по емоционално въздействие чешките преводи на Урбанкова-Хронкова съответствуват напълно на оригиналните Яворови стихотворения - предадени са ритмичните, интоационните, музикалните особености на Яворовия стих и трагичната дълбочина на поезията му. В редица случаи обаче това е станало за сметка на твърде значителни смислови изменения: промяна или доизказване на това, за което поетът само е загатнал, конкретизиране на Яворовата образност и въвеждане на прекалено маркирани нови образи. Като пример за преводаческият стил на Урбанкова - Хронкова ще посочим превода им на стихотворението *Две хубави очи*. Наистина, то звучи великолепно на чешки, но същевременно е крайно неприемливо за българския читател с това, че очите на любимата "са оцветени" в синьо (modř):

V tvých krásných očích dvou
Průzračná hlubina. V tvých krásných očích dvou
je duše dětinná; hudba je prolíná.
Nic nechtějí a nelžou modří svou.
Chvěju se o ně v duši
obavou,
chvěju se o ně v duši.
Snad zítra žal je zkruší,
hřichyje stínem zakalí
a závoj studu zahalí.
Ať stud je v závoji nehalí,
ani hřich stínem zakalí
a žalost neporuší.
Chvěju se o ně v duši
obavou,
chvěju se o ně v duši.
Nic nechtějí a nelžou modří svou